

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-84/16-8

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Lidije Rostaš-Beroš, predsjednice vijeća, Ljiljane Karlovčan-Đurović i Borisa Markovića, članova vijeća, uz zapisničarku Višnju Jurjević, sudsku savjetnicu, u upravnom sporu tužitelja Ministarstva zdravlja Republike Hrvatske, Zagreb, protiv tuženice Povjerenice za informiranje, Zagreb, uz sudjelovanje zainteresirane osobe P. M. R., Z., radi poništavanja rješenja o ostvarivanju prava na pristup informacijama, na sjednici održanoj 18. kolovoza 2016.

p r e s u d i o j e

Odbija se tužbeni zahtjev koji glasi:

„Usvaja se tužbeni zahtjev tužitelja.

Poništava se rješenje Povjerenice za informiranje KLASA: UP/II-008-07/15-01/103, URBROJ: 401-01/04-16-12 od 3. svibnja 2016. i ujedno rješava:

Odbija se zahtjev P. M. R. iz Z. za pristup informaciji Ministarstva zdravlja o imenima osoba koje su sudjelovale u izradi Nacrta prijedloga Pravilnika o prikupljanju medicinske dokumentacije te utvrđivanju uvjeta i pretpostavki za promjenu spola i života u drugom rodnom identitetu.“

Obrazloženje

Osporavanim rješenjem tuženice poništeno je tužiteljevo rješenje od 20. siječnja 2015. i odobrena P. M. R. dostava imena osoba koje su sudjelovale u izradi Nacrta prijedloga Pravilnika o prikupljanju medicinske dokumentacije te utvrđivanju uvjeta i pretpostavki za promjenu spola i života u drugom rodnom identitetu (dalje u tekstu: Pravilnik). Protiv tog rješenja tužitelj je pokrenuo upravni spor.

Tužitelj u tužbi tvrdi da je u vezi pobijanog rješenja u Ministarstvu zdravlja Radna skupina za provođenje testa razmjernosti i javnog interesa na sastanku održanom 24. svibnja 2016. razmotrila tijek radnji u postupku povodom zahtjeva P. M. R. za dostavu imena članova radne skupine i zauzela stajalište kako su poništenim rješenjem tuženice članovi civilnih udruga bili stavljeni u povoljniji položaj u odnosu na državne službenike. Tvrdi da Radna skupina ostaje pri ranijem stajalištu da je nužno zaštititi imena osoba koje su sudjelovale u izradi spomenutog nacrta u cilju zaštite njihove privatnosti, a možebitno i osobne sigurnosti, ne samo njih nego i njihovih obitelji, posebice obzirom na delikatnost problematike, koja zaštita se bez razlike odnosi na sve

osobe koje su sudjelovale u izradi Nacrta. Ujedno tužitelj navodi da formalno pravno radna skupina nije niti postojala. Predlaže poništiti tuženičino rješenje i odbiti zahtjev P. M. R..

Tuženica u odgovoru na tužbu navodi da je ispitujući pravilnost provedenog testa razmjernosti i javnog interesa u ponovnom postupku utvrdila da je objava imena članova radnih skupina u duhu odredbi Zakona o pravu na pristup informacijama („Narodne novine” 25/13.) koji se temelji na načelima javnosti i otvorenosti rada tijela javne vlasti kao i na dijalogu građana s javnim i državnim institucijama odnosno tijelima javne vlasti. Tvrdi da postupak donošenja propisa nije tajan, da ne može biti osobna stvar pojedinca te da treba biti transparentan u svim svojim dijelovima, a kako bi se uključila javnost predviđeno je i savjetovanje sa zainteresiranom javnošću. Navodi da je svrha savjetovanja i uključivanja svih sudionika prikupljanje informacija o njihovim interesima, stavovima, prijedlozima i interesima vezanim uz određenu javnu politiku. Tvrdi da je tužiteljevo postupanje suprotno iskazanoj tendenciji da se u postupak donošenja odluka uključi javnost na kvalitetan i konstruktivan način.

Tuženica nadalje tvrdi da je pravo građana da znaju tko su osobe koje svojim znanjem, iskustvom i stručnošću, a u ime skupina i interesa koje zastupaju pridonose donošenju odluka koje zadovoljavaju potrebe građana. Smatra da je očito da postoji javni interes da se zna tko su članovi radnih skupina i da taj interes prevladava interes pojedinog člana radne skupine da se zaštiti njegovo ime i prezime te da se korisniku prava na pristup informacijama P. M. R. trebaju omogućiti imena i prezimena svih članova Radne skupine. Stoga tuženica predlaže odbiti tužbeni zahtjev.

Zainteresirana osoba P. M. R. predlaže odbiti tužbeni zahtjev. Poziva se na propise iz kojih to proizlazi te navodi da tužitelj nije doveo u pitanje pravilnost testa razmjernosti koji je provela tuženica i da nije učinio vjerojatnom nikakvu objektivnu ugrozu ikoga ako bi poštivao propise i tuženičino rješenje u ovoj pravnoj stvari.

U dokaznom postupku sud je uzeo u obzir činjenice utvrđene u postupku donošenja pobijane odluke te je izvršio uvid u dokumentaciju koja prileži spisu tuženice (čl. 33. ZUS-a).

Na temelju razmatranja svih pravnih i činjeničnih pitanja (čl. 55. st. 3. ZUS-a), Sud je utvrdio da tužbeni zahtjev nije osnovan.

Iz spisa proizlazi da je tužitelj rješenjem KLASA: UP/I-008-01/15-01/03, URBROJ: 534 13/1-15-1 od 20. siječnja 2015. odbio zahtjev korisnika prava na informaciju P. M. R. za dostavu imena osoba koje su sudjelovale pri izradi Nacrta prijedloga Pravilnika. P. M. R. je izjavio žalbu koju je tuženica djelomično usvojila te odobrila pristup dijelu traženih informacija o imenima stručnjaka koji su sudjelovali u izradi Pravilnika, predstavnice Pravobraniteljice za ravnopravnost spolova i predstavnica Pravobraniteljice za djecu te osoba iz Ministarstva zdravlja koje su sudjelovale u nomotehničkoj obradi i administrativnoj podršci. U dijelu koji se odnosi na dostavu imena članova civilnih udruga, žalba je odbijena. Tužitelj je pokrenuo upravni spor te je presudom ovog suda poslovni broj: UsII-219/15-14 od 17. ožujka 2016. poništeno rješenje tuženice i ostavljeno tuženici da odluči o žalbi korisnika prava na pristup informacijama time da još jednom ispita pravilnost provedenog testa razmjernosti i javnog interesa u odnosu na objavu imena i prezimena članova Radne skupine.

Tuženica je u postupku povodom navedene presude ispitala pravilnost testa razmjernosti provedenog u prethodnom postupku te je ocijenila da postoji javni interes da se zna tko su članovi radnih skupina koje sudjeluju u donošenju propisa i da taj interes prevladava nad interesom pojedinog člana radne skupine da se zaštiti njegovo ime i prezime. Smatra da se onemogućavanjem popisa članova radnih skupina narušavaju načela javnosti i otvorenosti rada tijela javne vlasti Zakona o pravu na pristup informacijama te je donijela novo, u ovom predmetu pobijano, rješenje kojim je poništeno tužiteljevo rješenje od 20. siječnja 2015. i P. M. R. odobrena dostava imena osoba koje su sudjelovale u izradi Nacrta prijedloga Pravilnika.

Prema odredbi članka 6. Zakona o pravu na pristup informacijama, informacije su dostupne

svakoj domaćoj ili stranoj fizičkoj i pravnoj osobi u skladu s uvjetima i ograničenjima tog Zakona. Sud je utvrdio da je tuženica pravilno ocijenila da se u predmetnom slučaju ne radi o informacijama kojima bi tijela javne vlasti mogla ograničiti pristup u skladu s propisanim ograničenjima.

Tuženica je u skladu sa Zakonom o pravu na pristup informacijama provela test razmjernosti te je pravilno ocijenila da javni interes za objavom imena članova radne skupine prevladava nad interesom pojedinaca u radnoj skupini da se njihova imena i prezimena ne objave.

Prema Kodeksu savjetovanja sa zainteresiranom javnošću u postupcima donošenja i provedbe zakona, drugih propisa i akata („Narodne novine“ 140/09. - u daljnjem tekstu: Kodeks) prilikom izrade nacrtu prijedloga zakona, drugog propisa ili akta, postupak savjetovanja sa zainteresiranom javnošću može, u skladu s potrebama i raspoloživim sredstvima, obuhvatiti i uključivanje stručnjaka iz reda predstavnika zainteresirane javnosti u postupak izrade nacrtu.

Uključivanjem stručnjaka iz reda predstavnika zainteresirane javnosti u postupak izrade nacrtu propisa, po ocjeni suda, ti stručnjaci stavljaju se u isti položaj kao i ostali članovi radne skupine i objava njihovih imena ne ovisi o volji pojedinca u skupini već ovisi o ograničenjima propisanim Zakonom, javnom interesu i provedenom testu razmjernosti.

Na navode tužitelja (što proizlazi i iz Zapisnika sa sastanka Radne skupine od 24. svibnja 2016.) da radi njihove privatnosti i osobne sigurnosti treba zaštititi imena svih osoba koje su sudjelovale u izradi Nacrtu Pravilnika valja navesti da je tuženica jasno i razložno odgovorila u pobijanom rješenju uz obrazloženje s kojim je Sud u cijelosti suglasan.

Na navode tužitelja da nije formalno pravno postojala radna skupina za izradu Nacrtu pravilnika, valja navesti da sastav i rad skupina koje donose propise u Republici Hrvatskoj treba biti javan i transparentan te da okolnost što nije formalno odredio sastav radne skupine ne znači da rad tako sastavljene skupine ne treba ispunjavati spomenute uvjete.

Zbog svega navedenog, Sud je ocijenio da je rješenje tuženice zakonito te je, na temelju odredbe članka 57. stavka 1. ZUS-a, odbio tužbeni zahtjev kao neosnovan.

U Zagrebu 18. kolovoza 2016.

Predsjednica vijeća
Lidija Rostaš-Beroš, dipl. iur., v.r.